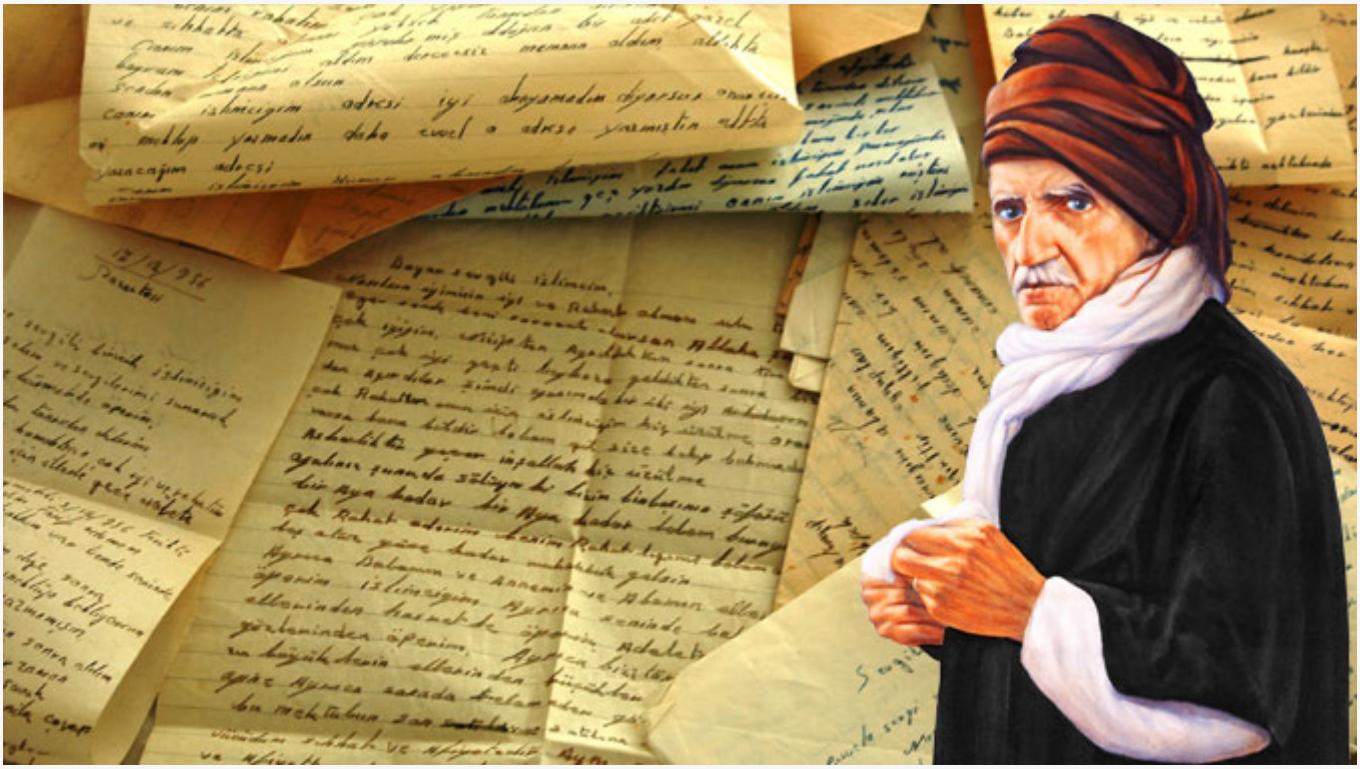
Münazarat, bir ‘demokrasi beyannamesi’dir

Ey tiryak-ı Meşrutiyet! İstibdadın bünyemizde açtığı yaraları sen tedavi ediyorsun. Sen bizi hürriyet-i Şer’iyye ile insanca ve İslâmca yaşama davet ediyorsun. Tabakat-ı gaflet altında uyuyan efkâr-ı âmmeyi yüksek ve müjdeli seda ile uyandırıyorsun. Cehaletimizi gideriyor, her bir vatandaşı kendi âleminde sultan ediyor, her fikri karşılık bulmakla, insanı Süreyya kadar âlî kılıyorsun. İstibdadın pençeleri altında inleyen ruh ve kalbimizi, meşveret-i şer’iyyenin eliyle kurtarıyorsun.

Evet, insana tahakküm etmek veya tahakküme tenezzül etmek, Hürriyet-i Şer’iyye’nin esaslarına aykırıdır. İçerisinde tahakküm ve rey-i vahidi barındıran, yani tek kişinin kararının her şeyde geçerli olduğu bir sisteme, padişahlık da, başbakanlık da, başkanlık da denilse fark etmeyeceğini Bediüzzaman Said Nursî söylemektedir. Zira bu zamanın modası böyle giydiriyor. İsim değişse de hakikat değişmiyor.

Asıl ileri demokrasiyi *Bediüzzaman Said Nursî, Münazarat’ta ders vermektedir. Münazarat; demokrasinin, olmazsa olmazlarını anlatan, Kur’ânî bir demokrasi beyannamesidir. Bediüzzaman, zamanın dar kalıplarını kırarak, Münazarat’ta adeta istibdadı dirilmemek üzere öldürerek, o istibdat ruhunu da delinmez bir set içerisine hapsetmiş, Meşrutiyet’i ebedî ihya ederek, isim ve resimde değil, mânâsıyla birlikte Kur’ânî bir demokrasi sistemini ders vermiştir.*

Meşrutiyet ve demokrasi isimleri altında yeni yeni istibdatların da hükmedebileceğini söyleyen Bediüzzaman, böyle bir duruma karşı uyanık olunması gerektiğini, *istibdat “meşrutiyet libasını giysin, rastgelsem sille vuracağım”* diyerek belirtmektedir. Demokrasinin, hak, sıdk, muhabbet ve imtiyazsızlık üzerine beka bulacağını söyleyen Bediüzzaman, ‘demokrasi’yi soyut bir kavram olmaktan kurtararak, ‘demokrasi’ye Kur’ânî mânâlar yüklemiştir.

Aklını hükümetin cebine koymayı, saadetini de sadece oradan beklemeyi eleştiren Said Nursî, efkâr-ı âmmeyi idare üzerinde kontrol edici olmaya teşvik etmiştir. *Yoksa her şeye “Ağam, paşam” diyen bir toplumun, ehl-i hamiyet idarecileri de müstebit yapacağı tehlikesini vurgulamaktadır. “Siyaset tabiplerine teşhis-i illete dair hizmetle muvazzaf” olan Münazarat’ı okumayan idarecilerin, doğru teşhis ve tedavide bulunmaları mümkün görünmüyor. Bir müjde olan Münazarat, fikren de demokratikleşmenin yolunu gösteriyor. Aklı kanun, lisanı muhabbet ve kalbi marifet olan demokrasi, Bediüzzaman’ın tarif ettiği demokrasidir. Siz ne kadar yolu acele yapsanız, o da o derece acele ile gelecektir* diyen Bediüzzaman, demokrasinin önündeki engeller kaldırılmadan, gerçek bir demokrasiye ulaşılamayacağından bahsetmektedir.

Demokrasinin millet hâkimiyeti olduğunu söyleyen Said Nursî hazretleri, şevkin, ulvî hissiyatların uyanmasının ve milletin saadetinin ancak gerçek bir demokrasiyle olacağını, bir devletin ömrünün ancak böyle ebedî olacağını belirtmiştir. İstibdadın çirkinliğini ve demokrasinin güzelliğini, taklidi mümkün olmayan örneklerle anlatan Said Nursî Hazretleri,

vatan hastanesinde, biçare etfali yani halkları helâkten halâs etmenin çaresinin demokrasi olduğunu söylemektedir. Tembel kalınıp, ‘demokrasi’nin yolu yapılmadığı sürece, ona ulaşmanın zor olduğunu belirten Said Nursî, ”cehalet gibi müthiş bataklığı, fakr gibi müthiş kıraçları, husumet gibi gayet keyşer dağları kat etmekle” diyerek, demokrasinin önündeki engelleri tesbit etmiştir.

08 Nisan 2013, Pazartesi Yeni Asya Gazetesi